

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: EU i arbejdstøjet

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [2006]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

EU I ARBEJDESTØJET

TILBAGE I SEPTEMBER 2005 SKULLE VI DANSKERE - EFTER PLANEN - HAVE STEMTE OM FORFATNINGSTRAKTATEN. MEN PLANEN BLEV SOM BEKENDT ÆNDRET. HVAD SÅ NU?

Af Anders Fogh Rasmussen, Venstres formand

EU-samarbejdet er i krise. Forfatningstraktaten er lagt på hylden, og det er tvivlsomt, om den nogensinde bliver taget ned derfra igen. Det har skabt tvivl om, hvor EU-samarbejdets udvikling nu går hen. Det må naturligvis give anledning til eftertanke. Derfor har alle EU-landene besluttet sig for at gennemføre en tænkepause og tage en debat om, hvad vi vil med EU.

I ENHVER KRISE LIGGER OGSÅ NOGLE MULIGHEDER

En krise som denne tvinger os til at gøre op med vanetænkning og til at gøre os selv klart, hvad vi egentlig vil. Jeg ser derfor frem til debatten i de kommende måneder. Den kommer for en gangs skyld ikke blot til at handle om ja eller nej til en ny traktat. Der bliver derimod mulighed for en mere grundlæggende og mere nuanceret EU-debat.

Men midt i den megen snak om krise er det nok nyttigt at sætte tingene i perspektiv. For hvad er egentlig problemet? Føler befolkningerne ikke, at EU-medlemskabet giver fordele? Har EU ikke leveret resultater? Ville Danmark og Europa klare sig bedre uden EU-samarbejdet?

EU HAR GENNEM ÅRENE LEVERET STORE RESULTATER

Når det kommer til stykket, er de fleste nok enige om, at EU gennem årene har leveret store resultater. EU har været med til at skabe fred, frihed, stabilitet og økonomisk fremgang i Europa i løbet af det sidste halve århundrede. Og på det helt konkrete plan: bedre miljø, lavere priser, større udbud af varer og en masse

andre fordele, som vi ikke tænker nærmere over i dagligdagen. Men EU er da også langt fra upopulært. Ifølge statistikkerne mener 70 procent af danskerne, at Danmark har haft fordel af EU-medlemskabet, mens kun 20 procent mener det modsatte. De fleste vil nok også være enige i, at ikke mindst et lille land som Danmark fortsat har store fordele af et tæt europæisk samarbejde.

HVAD ER DER DA SÅ GALT?

Hvad er der da så galt, kan man så spørge. Min vurdering er, at folkeafstemningerne i Frankrig og Holland afspejlede en generel følelse af utryghed og skepsis, som man uden tvivl også finder i Danmark og mange andre EU-lande. Der er ikke så meget tale om en skepsis over for EU-samarbejdet som sådan. Men om en utryghed over for fremtiden og den fart, EU-samarbejdet udvikler sig med. Borgere i hele Europa oplever store og hastige forandringer. Globaliseringen bringer begivenheder i resten af verden tættere på vores hverdag. Samfundsmønstre er i opbrud. Der er større konkurrence og et stadigt større udbud af varer, informationer, indtryk og muligheder. Mange nye spørgsmål og udfordringer trænger sig derfor på, og borgerne forlanger klare svar af både EU og af deres regeringer.

Men borgerne har ikke altid fået klare svar. Tværtimod har EU ofte været svært at forstå. Jeg tror, at EU i de seneste år har været for optaget af sine institutioner, processer og paragraffer. Vi har i EU forhandlet hele fem traktater over de sidste 20 år fra EF-pakken over Maastricht-, Amsterdam- og Nice-traktaterne

"I fællesskab har EU-landene en mulighed for at gøre en reel forskel i situationer, hvor de hver især ikke ville kunne flytte et komma. Det gælder både sikkerheds-politisk, økonomisk og udviklingspolitisk."

til den seneste forfatningstraktat. I den samme periode er EU blevet udvidet fra 10 til 25 medlemmer. EU har altså været i konstant udvikling i 20 år. Jeg mener, at udviklingen har været rigtig. Men det har været en stor mundfuld, og jeg tror, at folk oplever, at EU er for optaget af interne forhold frem for at koncentrere sig om de konkrete problemer og bekymringer, som borgerne oplever i hverdagen.

Mindre traktat-snak, mere indhold, flere konkrete løsninger.

Jeg står ved de beslutninger, der er taget. Den seneste udvidelse med de nye 10 lande er en stor succes. Det glemmer vi ofte. Hvordan havde Europa set ud i dag, hvis vi for 15 år siden havde ladet de østeuropæiske lande sejle deres egen sø? De enkelte traktater har også hver især givet god mening. Vi har løbende haft brug for at tilpasse samarbejdets spilleregler for at få klubben til at fungere i takt med udviklingen i verden omkring os. Derfor står jeg også

ved forfatningstraktaten. Det er en god traktat - også bedre end den traktat, vi har i dag.

Men mens vi i EU har forhandlet op og ned ad stolper om nye traktater og nye udvidelser, har vi ikke været gode nok til at fokusere på de konkrete opgaver. Der har været for mange fine ord, for mange lange erklæringer og for lidt handling. EU har været for optaget af sig selv.

"EU er til for Europas befolkninger og ikke omvendt"

Det er på tide, at vi i EU stopper op og ser på realiteterne. Skal EU forblive den succes, som samarbejdet historisk har været, kræver det grundlæggende, at samarbejdet leverer resultater. Det kræver, at EU i højere grad forholder sig til borgernes bekymringer. Det indebærer først og fremmest, at EU vender blikket mod sine kerneopgaver. EU må simpelthen se virkeligheden i øjnene og komme i arbejdstøjet.

MEN HVAD BETYDER DET SÅ KONKRET? LAD MIG NÆVNE TRE OPGAVER, SOM LIGGER LIGE FOR:

1) En stor konkret opgave er de **økonomiske udfordringer**, som globaliseringen stiller Europa overfor. Vi skal være bedre til at skabe nye job i Europa. EU-landene skal i fællesskab passe godt på og videreudvikle det indre marked. Det er en stor succes, som vi sjældent tænker videre over. Og det er en helt nødvendig forudsætning for fortsat vækst og velstand i Europa.

De europæiske økonomier skal også tilpasse sig nye krav til konkurrenceevne og social bæredygtighed. Det kræver store reformer i mange lande. I sidste ende er det kun de enkelte EU-lande, som kan gennemføre reformerne. Men i EU kan vi lære af hinanden og tilskynde hinanden til de nødvendige reformer. Mange EU-lande er for eksempel meget interesserede i den danske samfundsmodel, som kombinerer et fleksibelt arbejdsmarked med et stærkt socialt sikkerhedsnet.

De økonomiske udfordringer fra globaliseringen handler først og fremmest om konkurrencen fra verden omkring os - fra Kina, Indien, USA og en lang række andre lande. Her står EU over for et valg. Skal vi bekæmpe forandringer eller skal vi gå foran? Skal vi forsøge at beskytte europæisk landbrug og industri imod import fra lande, der kan producere for eksempel landbrugsprodukter og tekstiler billigere, end vi kan i Europa? Eller skal vi koncentrere vores kræfter om det, som vi kan gøre bedre? Min konklusion er klar: Vi skal satse på forskning, uddannelse og udvikling af højteknologi. Til gengæld bør vi gradvis afvikle subsidier og handelsbegrænsninger.

Uanset hvilke beslutninger vi træffer i EU, er konsekvenserne helt konkrete. Det handler

om arbejdspladser i Europa på kort sigt og på længere sigt. Det handler om de priser, som borgerne betaler, når de køber ind i supermarkedet og i tøjbutikkerne. Det handler om vores og andre europæiske børns fremtid.

Min klare holdning er, at EU skal gå offensivt til globaliseringen. Det er svært, og vi skal gøre det bedre, end vi gør det i dag. Men det redder ikke en eneste arbejdsplads i længden at lukke af for handlen med omverdenen. Tværtimod burde EU være en drivende kraft for at få mere global frihandel.

"Min klare holdning er, at EU skal gå offensivt til globaliseringen.... det redder ikke en eneste arbejdsplads i længden at lukke af for handlen med omverdenen. Tværtimod burde EU være en drivende kraft for at få mere global frihandel."

2) En anden konkret opgave for EU er **grænseoverskridende problemer** som terrorisme, organiseret kriminalitet, ulovlig indvandring. De enkelte EU-lande kan ikke løse den slags opgaver på egen hånd. Det kræver tæt samarbejde mellem nationale politimyndigheder at optrevle international kriminalitet og forebygge og nedkæmpe terror. Det har alle europæiske borgere en klar interesse i.

3) En tredje konkret opgave er **EU's rolle over for resten af verden**. Hvordan skal EU forholde sig til konflikter i verden omkring os - ikke mindst hvis de finder sted i vores baggård?

Hvordan skal vi forholde os til spredning af atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben? Hvordan skal vi forholde os til krænkelse af menneskerettigheder? EU har både en forpligtelse til og en klar interesse i at spille en rolle og forholde sig til disse problemer. I fællesskab har EU-landene en mulighed for at

gøre en reel forskel i situationer, hvor de hver især ikke ville kunne flytte et komma. Det gælder både sikkerhedspolitisk, økonomisk og udviklingspolitisk. EU og EU's medlemslande udgør for eksempel verdens allerstørste donor af udviklingsbistand. Det betyder, at vi i fællesskab kan gøre en forskel. Derfor skal vi være bedre i EU til at formulere og følge en fælles linje i udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

Det var blot tre områder, hvor EU kan levere helt konkrete resultater. Der er mange flere. Men der er også områder, hvor vi skal gøre op med vanetænkning. Det gælder måske først og fremmest spørgsmålet om den videre udvidelse af EU.

HVOR STORT SKAL EU VÆRE?

Vi er netop ved at fordøje EU's hidtil største udvidelse med hele 10 nye lande. Selv om det er gået over al forventning, og skrækscenarierne er blevet gjort til skamme, er det selvfølgelig noget, som tager tid.

"Vi må også helt konkret drøfte Tyrkiet. Forhandlingerne om medlemskab blev indledt 3. oktober 2005 på baggrund af de markante fremskridt Tyrkiet har gjort de seneste år. Men det betyder ikke, at Tyrkiet nu har garanti for medlemskab"

I EU haster vi imidlertid videre med forhandlinger om nye udvidelser - blandt andet med Tyrkiet. Det er der mange almindelige europæere, som stiller spørgsmål ved. Går det ikke vel hurtigt? Kan EU bevare sin sammenhængskraft, når udvidelsen går så langt og så hurtigt? Kan vi i det hele taget forestille os et EU, som grænser op til Syrien, Irak og Iran?

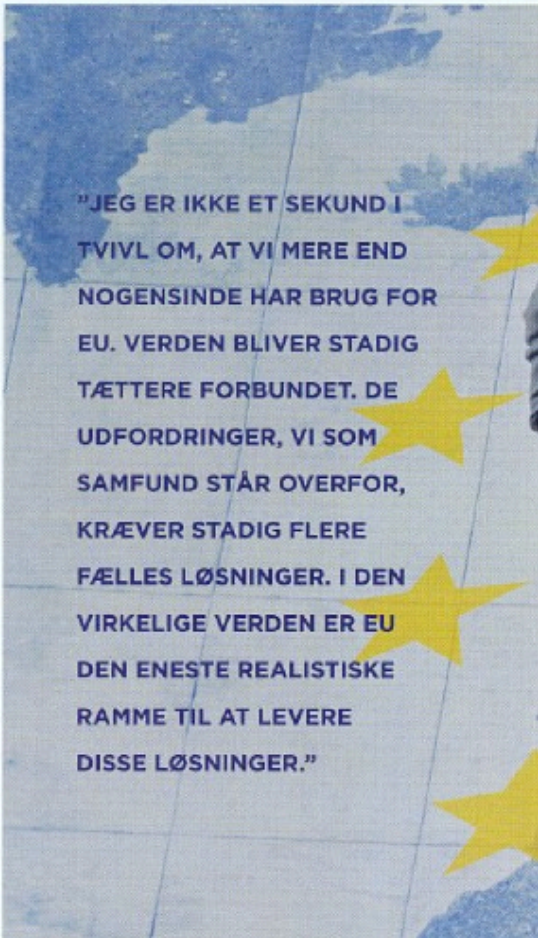
Jeg mener, at vi bliver nødt til at drøfte EU's fremtidige udvidelser. Vi må erkende, at der er grænser for, hvor stort EU kan blive, og hvor hurtigt det kan gå, hvis EU fortsat skal fungere og bevare sin sammenhængskraft.

Vi må også helt konkret drøfte Tyrkiet. Forhandlingerne om medlemskab blev indledt 3. oktober 2005 på baggrund af de markante fremskridt, Tyrkiet har gjort de seneste år. Men det betyder ikke, at Tyrkiet nu har garanti for medlemskab.

Forhandlingerne vil vare i mange år. Hvis Tyrkiet nogensinde skal være medlem kræver det for det første, at Tyrkiet er i stand til at påtage sig alle de forpligtelser, der følger af

medlemskab. Det vil kræve meget store forandringer af det tyrkiske samfund. Men det kræver også for det andet, at EU kan overkomme at optage Tyrkiet. Det er et faktum, at mange europæere er usikre over for perspektivet om tyrkisk medlemskab. Det må vi som ansvarlige politikere forholde os til og være parate til at diskutere åbent og ærligt. Det vil vi få lejlighed til under de kommende måneders EU-debat.

Når alt det er sagt, vil jeg gerne vende tilbage til mit grundlæggende syn på EU. Jeg tror på et tæt og stærkt europæisk samarbejde. Både et tæt økonomisk samarbejde og et tæt politisk samarbejde. EU er en forudsætning for,

"JEG ER IKKE ET SEKUND I TVIVL OM, AT VI MERE END NOGENSINDE HAR BRUG FOR EU. VERDEN BLIVER STADIG TÆTTERE FORBUNDET. DE UDFORDRINGER, VI SOM SAMFUND STÅR OVERFOR, KRÆVER STADIG FLERE FÆLLES LØSNINGER. I DEN VIRKELIGE VERDEN ER EU DEN ENESTE REALISTISKE RAMME TIL AT LEVERE DISSE LØSNINGER."

at Europa forbliver stærkt nok til at gøre en forskel i verden. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at vi mere end nogensinde har brug for EU. Verden bliver stadig tættere forbundet. De udfordringer, vi som samfund står overfor, kræver stadig flere fælles løsninger.

I den virkelige verden er EU den eneste realistiske ramme til at levere disse løsninger. Men vi skal have Europas befolkninger med. EU er til for Europas befolkninger og ikke omvendt. Den utryghed og skepsis, som kom til udtryk ved folkeafstemningerne i Frankrig og Holland, skal tages alvorligt. I det hele taget skal vi blive bedre til at inddrage borgerne i EU-

sager. Jeg håber, at debatten i den kommende tid vil bidrage til det. Vi skal også drøfte, om vi kan finde metoder til en bedre løbende dialog med befolkningen om EU-spørgsmål.

Min samlede konklusion er, at vi må sætte tempoet ned og konsolidere det EU, vi har. Vi kan ikke blive ved med at bygge til og bygge ovenpå. EU må få arbejdstøjet på og fokusere på at levere de konkrete resultater, som Europas borgere og virksomheder forventer af EU.

7 MEDLEMMER I FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Charlotte Antonsen,
EU-ordfører
Charlotte.Antonsen@ft.dk

Ellen Trane Nørby
Ellen.Trane.Norby@ft.dk

Jens Kirk
Jens.Kirk@ft.dk

Birgitte Josefsen
Birgitte.Josefsen@ft.dk

Erling Bonnesen
Erling.Bonnesen@ft.dk

Kristian Pihl Lorentzen
Kristian.Lorentzen@ft.dk

Jacob Jensen
Jacob.Jensen@ft.dk

3 MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Karin Riis-Jørgensen,
Gruppenformand i EP
kriis@europarl.eu.int

Niels Busk
nbusk@europarl.eu.int

Anne E. Jensen
ajensen@europarl.eu.int

Få mere at vide om EU i "Tænkepausen".

Du kan kontakte Venstres politikere på ovenstående mailadresser eller Venstres EU-sekretariat på Christiansborg, tlf. 33 37 45 74, vmark@ft.dk

Eller kontakt Venstres Landsorganisation, Sællerødvej 30, 2840 Holte, tlf. 45 80 22 33, nk@venstre.dk.

VENSTRE
www.venstre.dk

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk